

Hals m., se Indl. S. 58. Her sigter Navnet til den smale Hørdørg mellem den under GN. 10 omtalte Bugt og Fjorden Eidpollen. — I den sidste Matr. skr. Stonglandshals.

11, 6. Strømsneset. Udt. *strømsnesse*.

Ligger ligeoverfor GN. 10 ved Indløbet til den der omtalte Bugt, som er saa snevert, at det kan kaldes en Strøm. — I den sidste Matr. skr. Straumsneset.

12. Aa. Udt. *å*. — Ar allar DN. VI 348? Aa 1610. 1614. 1661. Aae 1723.

A f, Aa. Ligger ved Udlobet af en Elv. Det synes, at Navnet i M.A. har havt Fiertalsformen A r.

12, 9. Grønvik. Udt. *grønmvika*.

14. Drageen. Udt. *dråggjå*.

Ligger ved en liden Halvø, som er smalere i sin indre Del, hvor man derfor kan have brugt at drage Baaede over. Se Indl. S. 47 under drag. — I den sidste Matr. skr. Dragøy.

15. Frøvaag. Udt. *frøvåg*. — af Frøvaagahom DN. VI 348. Frødwog NRJ. III 284. [Florwog (1) 1567]. Frøwog-1610. Frøwogh 1614. Frøwogh 1661. Frøwovag 1723.

Frøðavágur eller Fróðavágur, af Mandsnavnet Fróði og vágur m., Vaag. PnSt. S. 76. Ldsbl. 167. Vaagen, hvorefter Gaarden bar Navn, maa være Eidpollen mellem Stanglandet og Kysten af Senjen, paa hvis nordre Side Gaarden ligger. Da Mellemvokalerne saa ofte er uriglig gjenglyve i middelalderiske Kilder, turde der dog være Tvivl, om ikke den rette gamle Form er Fróðuvágur, af fróða f, Skum, hvoraf efter S. B. en hel Del Navne paa Steder, som ligger udsatte for Havets Brænding, kan afledes. Se Bjarke GN. 15. Eidpollen ligger temmelig aabent mod Havet.

16. Eidet. Udt. *ei'e*. — a Ædhæ DN. VI 229. a Æidi DN. VI 321. a Æidhi DN. VI 349. [Ed 1567]. Edtt 1610. Edt 1614. Eyde 1661. Eide 1723.

Eið n, Eid. Ligger paa det smale Eid, som forbinder Stanglandet med Senjen.

16, 4. Lanaset. Udt. *lā nēse*.

Samme Navn findes i Hillesø, i Lenviken, i Malangen, i Lyngen og i Karlsø. Ialfald i Malangen (GN. 24) er det sikkert dannet af laða f, Lade; det samme gjælder maaske ogsaa alle de andre. Undertiden kunde det dog ligesom Lahelle, Løberget o. s. høre til laða (hlaða), lade (et Fartøi), og betegne en Ladeplads. Jfr. Løberget, Ibbestad GN. 56.

17. Vasjorden. Kaldes *vasvika*. — Wapugh 1661. Wasjord 1723.

Paa Kystkartet kaldes Gaarden Vasjorden. Viken Vasviken. Vasvik findes som Gaardnavn paa mange Steder i Nordlands Amt. Oftest har det der sin Grund i, at der ligger Vande indenfor Viken; men undertiden maa Navnet sigte til fugtig, vandsyg Jordbund (Bd. XVI S. 165. 292). Da der her ikke er noget Vand i Nærheden, maa Navnet forklæres paa den sidste Maade. Det samme er Tilfældet ved Vasjord, Lenviken GN. 51.

18. Tranøen. Udt. *trå'nøia*. — Se under Herredsnavnet.

4, 12. Einemoen. Udt. *ei'nemó'n*.

Af Trænnavnet einir m., nu i Bygdemaalene alm. Eine.

5. Betholmen. Udt. *bø'thålmæn*.

Udenfor Gaarden er et fremstikkende Nes, som ender i en Bjerghaug, som vel engang har været en omfyldt Hølmø. Navnet maa opr. tilhøre denne. Iste Led kan maaske uagtet den usædvanlige Udt. være bit n, Græsgang. Man kunde ogsaa tænke paa Sammenhæng med Skjærnavnet Bøttan i Nærø, Vikten og Leka, som vel er et Sammenligningsnavn, hørende til bytta f, Bette. Matrikelnavnets Skrivemaade er dog vel grundet paa den første Forklaring.

6, 7. Valvaag nordre og søndre. Udt. *vå'lvågen*.

Iste Led er formodentlig våðill m., grundt Sted i Vand (Indl. S. 84). I den ydre Del af Vaagen skal der være grundt Vand. At Vokalen nu skal være kort, kan være en Fejls af, at der har hvilet en stærkere Tone paa sidste Led. — GN. 6—37 ligger paa Senjen undtagen GN. 18.

8. Løkangen. Udt. *lø'kangen*. — i Lækangum DN. VI 346. 393. i Leikangrum DN. VI 393. [Leckang 1567]. Leckanger 1610. 1614. 1661. Lechangen 1723.

Leikvangr eller Flt. Leikvangir, af leikr m., Leg, og vaugr m., græsgrøet Slette, Vold. Navnet forekommer paa mange Steder, nu dels i noget ukjendelige Former (som Leikvam, Leikrum) og har ligesom endel andre med leik- sms. Navne sin Grund i, at Stedet engang har været en vanlig Forsamlingsplads for en Bygts Befolkning til Lege. Se Indl. S. 64. Ldsbl. 156. Jfr. ogsaa Irondenes GN. 38. Efterat v var bortfaldt, synes allerede i M.A. Navnet at være blevet misforstaaet, som om sidste Led var angr. Deraf maa Former som i Leikangrum forklæres. Jfr. Bd. XVI S. 189.

9. Stangnes. Udt. *stā'njēse*. — Stanganes (ytre) DN. VI 229. [i Stangarnese DN. VI 349]. i Nese DN. VI 346. [Stangenes 1567]. Stongenes 1610. Stangenes 1614. Stangnes 1661. Stangenes 1723.

Stangarnese, se Trondenes GN. 54. Der er her ikke nær Gaarden noget fremtrædende skarpt Nes. Det er tænkeligt, at Navnet sigter til det et Par Km. længere mod Vest liggende Forbjerg Stangnesøden. Naar imidlertid hele den store, kunn ved et smalt Eid med det øvrige Senjen forbundne Halvø, paa hvis Sydside Gaarden ligger, kaldes Stanglandet, kan man ogsaa formode, at haade dette Navn og Stangnes er dannet af et Navn *Stōng, som kan have tilhørt det høje Stangnesfjeld. Det kan være brugt som Fjeldnavn ligesaa vel som Staven og Stauren. Jfr. Stangfjeldet i Haus.

10. Hofsoen. Udt. *hō'ffsoia*. — [Hiffoezen 1567]. Hofsoen 1610. 1661. Hofsoen 1723.

Da Navnet udtales med lukt o, kan det intet have at gjøre med hof n, Tempel. Jeg antager, at den gamle Form er *Hópsoy, af hóp r m., indelukket Bugt, idet p s som saa ofte er gaaet over til fs. Gaarden ligger ved Munden af en poseformet Bugt med trangt Indløb paa Vestsiden af Stanglandet. Sidste Led er øy f, lav Strækning ved Vand (Indl. S. 88). Samme Navn er sikkert det nu som Gaardnavn forsvundne Hofsoen under Berg GN. 14, som udtales som dette, og hvor Beliggenheden er som her. — I den sidste Matr. skr. Hofsey.

11. Stanglandshals. Udt. *stā'nglā'njshalsen*. — nest Halsæ DN. VI 228. 229. [Hals 1567]. Halsen 1610. Hallß 1661. Hals 1723. Halvøen, hvorpaa denne og flere Gaarde ligger, kaldes *stā'nglā'nje*.